

attesteringens Text på
2de Häftningens
1856, finney Uptek
nad. Konung

David, D. Alms
och as tagen var där
29 D. Alms, 6 och

7 reser, således
de. Nu Hesse
vid hvad för all

Yag träffa mig

Uppgå dig Hesse

ja. Yag Frän

migt Frän

alla Hessa för

des. Gif, att de

and, att de för, att

vi i Hessa

icke gå, men genom
denna jämnadakt
med mera

Slaget, dagens, att
fånges Teet, är tagen
uttes en sådan Dämon,
som tydligen bliffrif-
ver en Christen, Erlä-
renhetes, och Churken
väl döfa Erfarenhe-
tes äro främmande
för den sorglösa Hopen
som icke har några
andra erfarenheter,
än det, som gör godt
eller ont i Ver-
sen, ja, som ha
vi dock icke med
flåta tignad gå förbi
den 39 Psalmen,
hvarifrån Båreda-
gen, att fånges Teet
är tagen. För oss
och Men är det af
stod rikt, att

vi minn oss
veta, hvilka
Erfarenhetes
Kanner Daniel
har genomlefvat,
för att kunna
jämföra sina
egna Erfarenhetes
med Hans Erfaren-
heter, ty Churken
Daniel hade många in-
fiender, som hatade
och förföljde honom,
ja, han hade dock fått
många vänner,
i synnerhet efter
Dåden, och till och
med Frälsaren kallat
af sina samtida för
Davids, San, smittan
Profeterne, som lifde
efter Daniel, icke

174 D. 1
Sannade finna Nagor
vårdigare Stamfader
för Messias, än just
samman Barne
David, som räddade
alla sina fel och
knifles. Likväl an-
sejs för att vara
en sann Christen,
af alla sanna
Christna både i
gubla och nya
Testamentet. Men
Björnvalens bröder
har hafva påstått
att David var
en bar bär och
sann ingalunda
göra till mästare
för en sann Chris-
tendom. dockligt
väl har David

med sin tunga
hålla brist
fått beröm af Gud Jelf
ty Herren säger att
David. Jag hafver
fått en man efter
mitt sinne. och
detta Guds nitnes
börd som David
gäller mera, än
alla verldens frä-
delses. Just därför
att David var
en man efter Guds
sinne. Lärar det
Mådan för en
Christen, att fleras
Davids Christendom
och jämföra hans
erfarenheter med
andra Christnas erfä-
renheter, för att

V. ...

174 P. 1
Sannade 1.

deraf kunna fluta
kunna den en gammal
christen här vara
får, att kunna rätt
bedöma egna och
andras christna
erfarenheter. Ut
den 29 Pfaltser
konigs David, att
biskoperna den frist
han hade med
sig själv och verlden
uti andra personer
fågor han: Jag har
der fått mig förne
Jag vill säga mig
till mina, att
jag inte fyndar

David

med min tunga
Jag vill hålla brist
moss till, såsom
med kettel, efter jag
får vänta se dess
agudaktiga för mig.
Här torde många
tänka, att David var
trötterig, att han
grälade från en
fylktund med alla
människor, att
han hotade keder
till folk, eller att
han frös och han
något, som en fjögår
på Krogen, eller att
han förhållade alla
människor af illhet
och arghet, och att
det var desamma för
delfer, förkännelser

och framtiden, som han
ängrade, när han sade:
Jag hoppas fått mig
häre, jag vill taga mig
till vara, att jag inte
fyrades med min tunga.
Men vi hoppas inte
här, att, därvid mer
än en gång fyrade
med sin tunga, när han
hötade att kumma på
nabal; men denna
hatelse ~~en~~ ägrade
han efteråt, och därför
blev inte heller hatelsen
uppfylld. Derasat
var det hans tal till
de agudaktiga om
bättringen, om vändel-
sen, och om födelserna som
föreföll honom befrä-
ligt, påkastande och
matbjudande, om de
det på utet verkade;
om de agudaktiga
hållade emot, och

och ville inte höra med
det örat. Han tyckte då, att
det inte lärade någon
att tala vidane till de agud-
aktiga, om bättringen, om
vändelsen och den gamla
sinnes förändringen. Der
före ville djefnalen
hålla honom stann tillbaka
sifam med ett utspel när
han såg den agudaktiga
pär sig, ty ingenting kan
få föranga djefnalen
och hans dröbarhet, som
en christen tal om bättring
gen. Men talas en christen
om vreden, såg på han
då var på tal af vorlds
hopen. David säger: "3. vers"
Jag måste fråga min frö-
" mig. Det vill säga: Jag
måste fråga när kommer
sinn indröket lyder. När
en christen ser de agudak-
tiga framför sig, och
känner sig inte kunnig

Någon kraft, att utgå
va den Helige andas
ambete, ja bifusen han
önskar. Han pratar
sitt fäng i sig, då han
inte har någon kraft
att tala. Då han måste
vara stum för de
agudaktiga. Men, da
vid jag är i en uti
en annan Plats.
Jag måste vara stum
för mina Fienster.
Även Frälsaren må
te vara stum för sin
fienster, när Djävulen
kam af sin kammare
med hela sin försig
liga magt, men den
na världens dagnare
Pilatus blif and, när
den förordade brätt
fingern, inte viljes
ra på hans frågor

David

Linn alla mina fienster
vet du inte att jag har
magt att förordade dig
Jag har vetat
att rädda dig? men
chanda nu en kristen
någon gång kommer
i den stämning, att
han måste prata för
fäng inom sig, när han
förde agudaktiga fram
för sig, så se vi dock af
David, and uti den
37 de Platsen, att han
måste tala, när Guds an
da tvingas honom
der till. David hade
vil någon gång
fött sig på, att inte
tala till den agudakti
ge, när han fann eller
insåg, att det inte lönar
någon att tala. Lik
vil säger han uti den
4 de versen: mitt kjer
ta är brinnand. Di
mig, och när jag tar
talar den uppa, under

Någon Kraft, att utgå
va den Helige andas
Ambete ja blifver hem
Omskild. Men i det
närmed jag upstod, jag
talar med minnelse om
Här Håren vi, att David
icke kunde låta bli, att
tala till den agudaktige
när han i sin Pukus man
Kjenta blef
Brinnande hos Håren Embete
han blef
da upstod mig till sketskap
af mitt om Håren, ad god
Guds rike
men just Hårens kunskap,
della mit
anser den och till detta att
Ogudaktige. Afver Torne
för ett
frant bratt. 6.
Den Ogudaktige blisack
fa upstod af ett ovigligt
nit, att försvara sin
falska dån och när
den Ogudaktige ike
kan berona sitt Kjenta
när han

1765
Linn alla minnelse om
vet du ike, att jag hafver
mycket att berätta dig
jag hafver och magt
med Bibel berättat
jag har varit och
någon till sin egen
fortag, grefse så mätte
han, till sin de libertonen
och låga skifning för bratt
som ett helgerdarnen
han kan berätta
närhelst. Så har det
gått till. alla tider
har det, den fann i sin
grundarnen har uppenbar
nat sig. De christna mätte
glädta med sitt blod för
sin närhet. Därför
och har de oroligast, ma
tte med tillhjelms af den
vredliga Håren förskaf
fa sig sinnet. 6. under
det David uti den 30 de
Psalmen talar om sinna
Eofaren betes, gar han of
ver till betraktande af
sin ärlighet, och talar
uti den 6. Håren hafver, i

Nagor Per H

tem och traktat. Huru ytligt
intet äro dock alla smär-
skar, de dock på fålara lifna
de göra sig mycket an-
tig and. The färdla tillhaga
och veta inte ho the på
hull. Hår Nora vi mi hvar
David tänkte ans den, som
lifna i syndafärdet.
De göra sig mycket an-
tyllig and, det vill
färd. De hafva ett
flant bekymmer som
fin tilliga Naring, de färd
la tillhaga flant, och veta
inte ho the på hull. Sedan
han vti den och ark färd
nerfär talat ans färd
håren vord samfång, och
vord bekymmer och fe-
dan han färd talat ans
fin dödighet flant har
vti de färd en bär
till Gud, färd de färd mig
ifvån. Alla mina färd
och lät mig inte på de
galna till flant marda.
Deffa and färd mig

från alla mina färd
den berifa att David färd
fin färd färd. Färderna
färd färd på han samuete
Shunet inga färd flant
färd har äro mända
som vi veta på mig
att David, hade mända
färd på färd samuete,
färd han mäfte inga
och färd, inte blatt
de färdliga färd
han hade färd, för flant
han färd, kunde vord
flant färd färd
viti de. Har och äro färd
färd färd, färd
viti de. And färd färd
da be färd, flant
han färd. Färd färd
efters färd, eller
färd han samuete
hade flant färd, ty
den färd färd
färd färd till färd
viti färd färd, mig
flant färd färd
han de färd färd

unges smär. Därför Tack Erösten Halm
 der, som kan gå, med
 tankar, begär och blygsamhet.
 Dess Rätt. ligen enligt kyrko-
 lagslösa lagens har egente-
 ligen ingen förmåga på sitt
 samvete; och der för
 denna de inte kan
 till något annat
 än sina fynd; den
 lagslösa lagens är
 nästan allting på
 lastigt, såsom byråkrati
 och de som är att
 vara, för att de, för
 det, kan och baktal
 pågå och ganska
 tillfällighet, och i
 förhållande till det
 de christna; och detta
 att vara en
 i en kristen
 glädje, när en kristen
 faller i någon förmåga
 eller annan till
 ligan. David har redan
 för en ungbar

[illegible]

Thema: Die Bedeutung der
Forschung und
die Rolle der
Forschung in der
Gesellschaft

utkorsad af Gud till
förring. Israel, Han
blef kung i Israel
till främmande af Israels
Samuel. Kungt förs är
han blef namn kunnig
i Israel genom förs
afnes Goliath. Sedan
då vilade han sig öga
en stadig Tro på Guds
och hans mer vilade
han sin starka Tro på
Gud under förföljelsen.
Men emellan Davids
fiender, Iuda efter hans
angäffte, och vilke dräpa
hans, kunde de
ikke få sin ansökan
uppfyllt: det fallet
men då David fall
i fjend, då inte öfvermakt
och hans dräpades
en stor skadeglädje: ty
då kunde de säga: att
David en christen, som
hans och hans mord.
och David var den som
nu sin tid beträffade
de agudatätiga, så var
det en naturligt, att
dessa agudatätiga skulle
ja mittre nu sin gnorn

När David fall i fjend: de
kunde säga: som David
Gena som, häut blod hans.
ikke var det naturligt
att David Gena som, häut
de David förs blod hans
eller blodfogare, då David
verkligt hade begätt
ett mord, och skulle ja
till, att en affyldig man
hade blifvit dräpet. Kriget
för hans skull. Vi vilja
ikke heller försöka att
anfästa David: det fallet
på David var bättre
Christen under mördaren
en kunde medgä, ja,
Hans Davids hade som
nat under medgä, ja,
när han hade afven
mit sina dehumanliga fiender
och var på höjden
sin justiska lycka, just då
var David, som fragast
i fjenden med sin
deliga fiender. Den saken
hans hadde i hans fört
och blod, inte då tillfälle
att fälla honom. och
hans blef han bepröfad
af sina fiender, genom
dessa Davids fall, inte öfver

och det var man som

vilken och hans drömandes
 tillfälle, att föräda honom
 om de inte tärde, uppem
 berligan för ut för gälla
 och sitt omnåttets äfver
 honom, medan han ännu
 innehade magten, men
 då han flydde för sin ag-
 datliga Sam Abjalom, då
 hans omnåttet ut.
 Da var hans fiende Sime-
 Gora Sam pändig, att kalla
 David för bladhund, och
 alla hans fiender, det vill
 säga alla agudaktiga
 blafes då Davids uppem-
 nya fiender, ty vi kunna
 omärligen tro, att många
 Christen var på Abjalom
 sida, men de agudaktiga
 hans vane Davids hem-
 liga fiender, såto sitt hat
 bryta ut, på snart, som
 David varit magtlös.
 Der för man nu, kunde
 dyfverken kallas sitt hel-
 ned den agudaktiga och
 sorglösa kaper. De fin-
 go nu, varatta för skade

på natten nu för gnom

die i dubbelt smält, fört
 fingo de i det samligt
 färfunde ett afus
 för härd som
 David, som nu
 smält fly emellan
 för agudaktiga
 Sam, och på det
 andra, fingo de
 andligt färfunde
 befrakta begabba och
 försmäda honom
 att detta vatte David
 ganska väl der före
 bad han, att han
 inte smält på de
 gabra tas fratt vatta.
 Under det hard
 fälede, bad Gud om
 sina fiender, för lätlig
 bad han, äfver om
 sin ära uprättande.
 Och man skulle
 tycka, att om denna
 bad äfver tillämpas på
 Christen, lika som de flesta
 färfunde Davids Döfver
 anför hans Drömetas om
 Christen: på skulle man

gjort som man nu

1777
 1778
 1779
 1780
 1781
 1782
 1783
 1784
 1785
 1786
 1787
 1788
 1789
 1790
 1791
 1792
 1793
 1794
 1795
 1796
 1797
 1798
 1799
 1800

1801
 1802
 1803
 1804
 1805
 1806
 1807
 1808
 1809
 1810
 1811
 1812
 1813
 1814
 1815
 1816
 1817
 1818
 1819
 1820

1821
 1822
 1823
 1824
 1825
 1826
 1827
 1828
 1829
 1830
 1831
 1832
 1833
 1834
 1835
 1836
 1837
 1838
 1839
 1840

1841
 1842
 1843
 1844
 1845
 1846
 1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860

1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880

1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

Enkelheten

Tänks om du skänker mig
en enkelhet i justeringen
särskildt i de följande
punkterna.

Tänks i rikligt mått
i 3 makt, på hvar och en 1 Riksdag
och på hvar och en 1 Riksdag.

Tänks att Christen Gud
som var minnades
man som finge
äro, som David
som inte vilde
missa sin ära
vorden, men
dels finna, men
af David, förhållande
till sina fiender
att han inte
lade sina fienders
förmädelser för
honom på tjertal
ty var, som i Guds
som förmädelse da
vid, och kallade
honom som en
bladkorn, så blef
David inte på-
tänkt, när uttalande
att han hade ett
bättre vittne i him-
meln, som gaf honom
äran i himmeln
om han inte blef
försmädat på jor-
den, dels finna
vi att af den heliga
Skriften, att

Konstlärare

Tänks om du skänker mig
 glömskan för justerats här
 förändrad i ett par
 månader konstlärare.

Tänks för ditt
 för mig förhållande och 1 Rucke
 uppmärksamhet

tycks att Christen
 som var minnens
 man som finge
 äro, den David
 som inte ville
 mista sin ära
 och dess mer
 dels finna sig
 af David, förhållande
 till sina fiender
 att han inte
 lade sina fienders
 smädgelser för
 honom på hjerta
 ty när David gav
 som smädade da
 vid, och kallade
 honom för en
 bladvärd för blif
 David inte på
 tannad väl uttalande
 att han hade ett
 bättre vett i him
 meln, som gaf honom
 äran i himmelen
 om han inte blif
 försmädat på jar
 den; dels finna
 vi att af den heliga
 skrift, att

Herren ike gifves
 för ännu att det fram-
 mände tycka som
 Gud äro besträffad
 derute, att djefvulen
 smädas honom för
 besträffad och på Christen
 äro derute, att han
 blif frimäddad besträffad
 och räddad af djefvulen
 drabantes, som tyckte
 sig hafva munnit
 en fullkomlig seger
 öfver det förhvaran.
 men som de ingenom
 dingo, och när i afgrändan
 emedan de juft gossar
 deofa frimäddes blifvo
 mer och mer förhvarande
 de: ja mätte ut en Christen
 tänka, fast David var
 han blif frimäddad af sin
 fiender: kan ske Herren
 hafver sagt: du skall
 smäda David. kan ske
 Herren vill på dith sätt
 pröfva David, Fro och

Måttas om: kan ske Herren
 undagande af nedförlig
 kan ske Herren
 kan ske Herren

talarnad: kan ske det är myck-
 för David, att han blif äro
 ias infas verlden. Ja kan
 ute en Christen hämta styrka
 för sin Fro, juft den af, att
 han blif besträffad och smä-
 dad af verlden. ty de vet
 ren åtminstone, att han ike
 är verlden när, och han
 kan uti lika som Job, mer
 frimäddighet taga Gud till
 vittne att han ike är förlor-
 dig till något födant tyg
 skarpne verlden be-
 styrker honom. men
 kan uti den ärligast
 mer taga Gud till vittne
 på sin affärd? Och den
 dygdiga karren kan kan
 taga Gud till vittne på sin
 dygd. Men kan se, att en
 gen is för djef, att taga Gud
 till vittne på sin affärd,
 som den ärlige tygfven
 och den dygdiga karren.
 Ingen is för man mer för
 äro som den ärlige tygfven
 och den dygdiga karren
 som kan göta karren
 gjort mer man kan

tänks, för sin äna och keder lika
fä änd i någon gör det önska
känner och någon underfäst
sig, att kalla kammaren
med namn, nästa namn. Verld
redern och Egnattfändighe
keten några ibland för svara
att kuar och en, fäst. Kaps
Egnattfändighet till fäst
Kets gnomed, bles ytterst de
nat, om någon underfäst
sig, att förbringa kammaren.
Gjefna djefuolen vill, att
alla minniskas skalgifua
kammaren anone. Kvar vill
vara anset, för ärlig och
kär, ärlig man, kan vill
vara anset, för en nätt
skaffers, och kederlig man.
Har, tal, inte, någon kallas
kammaren för djefuol och
sätas, utom, Lucifer för vill
kan keta. Derför vill
och för den ärlige tjufuen
kallas ärlig, emeddan kan
tyckas sig göra kvar man
nätt: och detta är juft Egn
nättfändighet, för att.
"När jag gör kvar man
nätt, ja" bekäntes jag inte
fruktat för efter nästman.

10. mittern på fiskgrana

gar. Detta är juft Egnatt
fändighet, för att.
och för denna kammaren
salighet, gnomed, för att
tiden och fäst, dygdemän.
När jag gör kvar man nätt
för bekäntes jag inte fruktat
för efter nästman. Men kvar
af vet du, att du har gjort
kvar man nätt, när ditt
samvete är dåvadt? om
ditt samvete skulle kallas
skulle du snart få se kammaren
mycket du har gjort
kvar man nätt, och skulle
är det väl, fäst, inte menar
sig, kamma gjort kvar man
nätt. Kvar och en, fäst, kaps
ett fästman, samvete
menar sig kamma gjort kvar
man nätt. Kammaren menar
sig kamma gjort kvar man
nätt, då kall, fäst, och mötes ut
brenninn, för kammaren. Drinke
ren menar sig kamma gjort
kvar man nätt, då kamma
ifrom att kamma till kammaren.
Har kammaren menar sig kamma
gjort kvar man nätt
då kan förledes affkallin,
Kammaren menar sig kamma
gjort kvar man nätt.

of the Bencengyngkan
at in 1835 at Payala

[illegible]

har gjort hvar man rätt
har behöfves ike blifva
användt och räntfäst. Men
är bra, som kan läsa. Dens
användelsen och räntfäst
fästelsen, måtte vara stän-
ket undantaget för grofva
knattflingor, det vill säga
för tygnas och stålmas
men ike för skerligt
palt. Eller kunna stala vi
pörta den saken, att Gud
fördar användelsen och
räntfästelsen af alla
ja läser af rikedomens
som dock var ett stort
dygdemärken. Ingen dyg-
dig och ärlig man, har någon
sin kändhet fördärva i ri-
kedomens. Alla dygdemärken
måtte taga rikedomens med
sig till Himmeln och
där kan vi se hjälpe, för
främmande när kan man till
se för oss natten, men aldrig
om dagen. Ingen, som själv
får Egendomsförlust
grund, kan fördärva rike-
domens, eller trippa oss på
salighet. Men så mycket
mera måtte Egendomsförlust,

med
dignitet, tyvar och
de kunnade David
var en Christen, då han
så groft afföll i från
Egendomsförlustens dag.
Om naturligt någon
som ike är värt
förlede en annan
kunnan till ett fäst
bratt, som David begär
så är verlden för balt
och honom hörtig om
en fäst, att dess
skattas, att hela fäst
Men om en Christen
begär ett fäst bratt
då är verlden groft
fäst, att fördärva
en fäst, och säga: Saken
är de som alla sig för
Christna; de är bara
Hingstare, främmande
och villan. Och med
natta döms verlden
om fäst, som sepa
i fäst, fyndes att
de är Hingstare;
Men om någon främmande
eftersät och säger: David
är nu igen en Christen
som, och en grof

sedan han äro ut
 fullt bratt, och fullt
 fyndig, men för det
 1. Ja så jager vunder
 det är inte långt
 sedan han förblev
 En annan man
 hustru till hordagen
 fyndig. Hvilken han
 nu gjort honom
 Till skriften
 2. Jo Nathan, han
 på Guds vägnar
 förut till honom
 fyndigerna. Ja så
 Nathan. Jager vunder
 den: nu är han
 ändå en blodhund.
 Ja menas åtminstone
 Sinner Gora Sane
 och sina andra hofen
 samma som Sane
 om David. Emellan
 tid är David en Chris-
 ten, så framt han
 har gjort samma
 och bättring, och

just denna David, angas
 hans grubblande kasser, som
 uti, qual, kys, thag, han
 putats och och jänngot
 ga utseende, se det är
 att
 fullt fina fyndig, portatell
 En sedan två hofiska alla
 Christina om David
 att han varit och
 bak bakson Junte, hordken
 Majala är nu begär sig
 och Maria Carolina Bakke
 1825²⁴ 4, efter enfoldig Chri-
 stian Medlem, är ärlig
 Skap viderligen ledig, ledig
 och Joryärvi den 10 Mars
 en junn.
 Christen P. S. Öfversen
 efter fullt, så framt
 han fullt fina fyndig
 portatell, men för David
 var det inte så lätt

har sedan han ännu
 sitt bratt, och fått
 är b. fyndigast, för att
 amur p. Jafu färdig

att smattaga fynda
 förslätelsen, efter paktet
 ty han måste ligga flera
 rubas i samvett, qual,
 och under denna båtall
 väning, flera han fira
 7 Batfalmer, och omruden
 han styrkte sig kapera
 talat för till till de
 Agvaktige om den
 färra väningen, ja
 han afven denna för
 försmiligheten på hans
 samvete och han
 paktade den förefattig
 under väningen, han
 ren, att han skulle
 lära de arättfärdige
 Herrens vägar, att
 de måtte anmärka
 sig till Herren. Men

just denna David, angas
 hans grubbland, han sa
 vilt, qual, hans, thar, han
 putakande och jämnvetti
 ga utseende, se det är
 eller vordit, andarna
 bara frägnare och
 oss frägnare, frägnare
 tillstånd, för his lara
 krammar, eller bota
 med en frägnare
 vinn, och David
 läste, att lära de
 arättfärdige Herrens
 vägar, att de måtte
 anmärka sig: det
 anser vordit vara
 alldeles arättfärdigt
 ja, till att, med en
 färdig, färdig, färdig
 vordit, färdig, färdig
 färdig, färdig, färdig
 tänker ja, David
 har sagt att kaffa
 med sig, ja, han
 har sagt, färdig, färdig
 ana och lära om
 den. Si färdig, färdig
 färdig, färdig, färdig
 har David, färdig
 och anmärkat afven
 i den 77. Psalmen

ty han kunde vel

manifestade Dagens Tret
är taget. Men när
nu en sådan smär som
David skulle hafva
blifvit i när tid så skulle
han länge sedan hafva
blifvit. Jätt på dörkuset
Ty i våra lyftte tider
är ingen frälsare
till. Ständigt mycket
mindre ädgar och
färdar frälsare, som
David var till Hanne.
Jag säger eder att
Hanne David skulle
i våra tider hafva
blifvit ansedd för en
frälsare, och såsom
färdar skulle han
hafva blifvit insatt
på dörkuset. Inom
eller möjligen någon
lunda öfvermått
skulle Hanne

hållit, när i våra
lyftte tider ty han var
ingen frälsare i detta
och egentliga hemskel.
Om han var mycket
nitisk i den stäm-
tes gudstjänsten. Han
renade templet och
skaffade bort alla
afgudabetena ifrån
Guds hus. Han skulle
troligen hafva laggt
en öfvermått på
sitt eget, fränja
och på hans hant
jorden. Men färdar
smär, som David
kunde emottaga af Sime-
ona son, kunde hållas
i icke såla. Ty att
gjorde Hanne så
när han blif fränja
af den stormäktige
Hanne i Assyrien.
Han gick genast till
templet, för att be-
ty han kunde till

ga sig inför Herrarnas
 öron den oförrikt kan
 lidit. och så gära alla
 dygdiga människor
 ämnar denna dag när
 de blifva frädlade
 så betäglade de sig inför
 Gud och människor
 ämnar den oförrikt
 de måtte vida. men
 handling David från
 betäglade sig inte när
 han blif frädlad af den
 Klingen Simeon Gera
 Sam. ty David tänkte
 på: att den som har blif
 vit äreläs inför Gud
 den, han inte vänta
 sig annat af Gud
 än frädlas, och därför
 ne sade han till
 sina vänner: må hans
 namn Herren fast. och
 skall frädlas David.
 Hvilken är nu när
 more Gud. Helighet

och Rättfärdighet
 den, som talas talas
 frädlas, utan att
 förändras, eller den
 som inte talas
 talas frädlas.
 Utan en full
 gärdens dygd, att
 den som från talas
 frädlas, lugn och
 förtal, han har
 redan förtalat
 Allt människas
 värde; han förtal
 inte mycket vär-
 de på sin ära.
 And more nu
 städer David
 bred med slippa
 och fräglas
 Världens dygde
 mäster. Hvilken
 dera var bättre
 Christen, så måtte
 slippa att
 gåta och fräglas sig.
 ty han kunde vil
 more, och en givning

Verlden dygdsmän
äro icke kanligan reka
pa Hissia, försäcke
Vitenligen har begätt
Någon upfätelig synd.
Hvarerom det David
sammer att få i
Morgon, delo den för
att man var och en
stor syndare att
Verlden kan försä
ma honom men
allramest måste
Verlden dygdsmän
fördama David för
hans grebbel, för
han sinne försä
vade sig i samvet
qual och fjensäng
Ty just detta försä
kan Verlden amöjlig
Hvarerom
mare Gud. Galignet

tala. Beträkta vi da
vids Christendom och Hiss
vids Christendom i det
afgärande afanbliket
Då man serens Tro
Någon präst
Ja sinne vi att
David var glad på
sin satsning, i medne
kanda af Gud nåd
och fjensäng
lätelse. Man Hissia
var icke beredd att
dö. Ty han sammer
Hissia lag sinne
Ebradeten. Gajas och
tillfäde Hissia
pa. Gud. vägnas.
och att han
ty. Du måste dö. Da
korjale Hissia att
afata och samra sig
ty han Hissia vil
man, icke och fjensäng

att han ikke var beredd
att dö. Och me började
kan verkligen att
bedja Gud af hjertan
grunde. Men hvad
vad han? Vad han Gud
att Gud ikke af made
förlata honom alla
hans synder, och gifva
hans smula. Men
lystet? Nej, han bad
att Gud måtte han-
na lif. Men mycket
gudt. Han skänker
Hjelpa på de strätt
hans vänner. Han hade
nått intill om den rätta
Guds tjänsten, han hade
nått i mycket han
hade på de strätt
mycket gott
han i molnen. Och
da var han ikke beredd
att dö. Tänk på den saken

u Genrättsfändighetens Ge-
ne. Om me (Vad beredd han
le. Hanma till ider. dag eller i
morgon. Men många skulle
da vara beredd att dö. Vi kände
från det gäst till här i världen.
När någon blir kallad för
att dö, känner, att det ligger, till
flutet på lifstråden. på flutet
den ene efter den andra, den
andra fluter efter den tredje.
Den tredje fluter också, ingen
synd har på sitt samvete.
Om sig ikke om det. Han
rikad gör sitt Testamentet
beställer sin likbetta, och bestäm-
mer, vilken fluta han
vill ha på sig i grafven.
han säger till de lifsträttarna
de, på vilken fluta han
vill begrava. Han har
grafven. Han bestämmer, tyg
han af vittne fluta, på vilken
vill ikke ligga i samma graf-
ven. Han har och kändes, si-
ga beställer den dyggsige om
sitt hus, när han kommer
att dö. Han har och kändes
het och klände, att dyggsige
får den fluta på sin munn.
ända in i grafven. Och om
den fluta och fröene Gud,
han ser ifrån fluten till dyg-
net af apgryndan. Han
effelt det är med in i de fl-
vaner, som på de i fluten.
och fluten är på fluten. Han
fluten är på fluten. Han
fluten är på fluten. Han

Longfellow efter det eviga li-
khet, som den Gudske kraft
veten vara framtida, om
fråg, otukt, girighet, ofru-
het, tillfällighet, strätt
frukt, inga och katal.
Så 3 på käftarna, som
slättras äpple efter guldströ-
na träderna, som dess käft
atminstone för halva käft
men äpple i värdet, för att
göra sig fast till någon
som förs är ofrukt, som
härskad: Hvarstade käft
Ticke eder halva värdet
äpple, för att göra sig
fast till någon som
det samma värdet: Hvar
masken som slättras äpple
grannas, blir till käft och
grannar skär: käft för käft
saga käft uter blott
men käft blir käft
de vilda yordarna käft
som käft allvrig käft
ur käft: Hvar käft
mat för käftarna, käft
de vilda yordarna: käft käft
käft David käft 30 de käft
Hvar käft käft käft käft
men käft, som käft käft
käft. De käft käft, käft
ge, och göra sig käft käft
käft. The käft käft, käft
käft käft käft käft käft